

Список використаних джерел

1. Закон МОН про реформування освіти від 2016 року, 2020 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua>
2. Лазаренко С.Ж., Бабенко К.А. Корупція в системі вищої освіти: сутність, причини та наслідки. [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://6aas.gov.ua/ua/proekty/articles/b/560-koruptsiya-v-sistemi-vishchoji-osviti-sutnist-prichini-ta-naslidki.html>
3. Баланюк Ю. Самоосвіта в Україні і її визнання державою [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/columns/2021/11/23/7314963/>
4. Структура НУШ від МОН [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
5. Божок Р. Переваги та недоліки сучасної освіти. [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://4mama.ua/kids/education/14473-perevagi-i-nedoliki-suchasnoi-osviti-dumka-eksperta>

Яна ВИЛУПКО

ОСОБЛИВОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Зараз вища освіта в Україні зазнала суттєвих змін. Забезпечення якісної вищої освіти в наш час є серйозною проблемою. Головним завданням якої є досягнення успішної соціалізації людини. Сучасна освіта в нашій державі передбачає, проте, що нове покоління буде здатне досягати гармонії в соціальній, економічній та екологічних сферах, виступаючи, як охоронець та розповсюдjuвач загальнолюдських цінностей.

Наша держава потребує освідчених, творчих людей, комунікабельних, ініціативних, конкурентноспроможних, які вмiють орієнтуватися у постійно мінливих умовах життя. Освіта є одним із важливих національних інтересів та виступає центральним компонентом, який поєднує всі важливі інтереси держави. Освіта виступає одночасно як засіб безпеки держави і створює, зміцнює фундамент майбутнього благополуччя нації. Система освіти повинна забезпечувати перспективні кадрові потреби держави, гарантуючи її інтелектуальну незалежність у всіх сферах і в суспільному житті [3, с. 81].

На сучасному етапі у системі вищої освіти в Україні, професійної, зокрема, існують особливості, що стоять на перешкоді мобільності студентів, кваліфікованих кадрів, викладачів. Найголовніше-це нестача матеріально-фінансового забезпечення, відсутність механізмів академічного обміну, а також дуже слабка підготовка іноземних мов. Державне фінансування є незадовільним і не відповідає вимогам і нормам законів «Про вищу освіту» .В основі системи оцінки якості освіти повинен бути покладений принцип системи якості, а не нормативний підхід, який виражається у комплексній оцінній оцінці якості навчання. Адже якість освіти як властивість освітнього процесу визначає ефективність управління освітою, що має у собі ефективність обраної стратегії розвитку наукової діяльності, навчання. Упровадження кадрової політики у закладі вищої освіти позитивно вплине на стимулювання щодо підвищення ефективності виростання фонду оплати праці, підвищення ефективності професійної діяльності кадрів, підвищення престижу закладу в якості роботодавця ,на розвитку освіти України на сучасному етапі.

Мета дослідження- охарактеризувати вищу освіту в Україні на сучасному етапі. В нашій державі вища освіта має багато проблем і негараздів, тому вивчення проблем освіти є одним з першочергових завдань.

Сучасний етап розвитку освіти в Україні сьогодні знаходиться на стадії реформування та модернізації. Це дає можливість забезпечувати увагу з боку держави та її роль у вирішенні даних питань. Для розкриття суті взаємодії держави у процесі регулювання сфери освітніх послуг необхідно провести порівняння моделей управління для української системи вищої освіти та проаналізувати основні управлінські базові моделі. Сьогодні освіта відіграє важливу роль у розвитку і формуванні людських ресурсів під час становлення суспільства.

Реформування української освіти відбувається у взаємодії з Євросоюзом. На це звертають увагу багато дослідників питань вищої освіти в Україні в єдиний міжнародний простір. Серед них ми можемо виділити В. Андрущенко, М. Степка, Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, С. Добровська та ін. Зазначимо, що «освіта є важливою умовою успіху будь-якої держави, одним з основних елементів конкурентоспроможності її економіки, а також ключовим рушієм успіху кожної людини» [1, с. 8].

Сучасна вища освіта повинна сприяти формуванню професійної компетентності фахівця різних сфер, розвитку культури, які необхідні для здійснення діяльності у відносинах в європейській спільноті.

Ще одна особливість, яка притаманна вищій освіті та педагогічній науці це модернізація освітньої системи, яка дозволить підвищити рівень конкурентоспроможності, тим самим надаючи на ринок праці підготовлених фахівців з інтелектуальним та культурним потенціалом [4, с. 23].

В Україні, з урахуванням формування і розвитку інноваційних шляхів розвитку економіки, виникла необхідність покращити систему вищої освіти, яка виступає однією із складових зростання держави на економічному рівні, будуючи основою для соціального розвитку та благополуччя громадян.

Однією з особливостей вищої освіти є те, що вона займає важливе місце у політиці. Тому для органів державної влади у сфері освіти є ряд повноважень, які дають їм можливість:

- розробляти єдину державну політику в галузі вищої освіти;
- здійснювати державні програми, котрі сприяють сталому розвитку освітньої системи;
- затверджувати стандарти та особливості роботи з державними та приватними підприємствами;
- регулювати діяльність системи вищої освіти та контролювати виконання обов'язків.

Вища освіта є важливою потребою людини, реалізація якої полягає в пізнанні світу та себе самої. Таким чином, саме вища освіта сприяє підвищенню ефективності, як сильна рушійна сила економічного зростання в цілому. Вона «...не тільки дозволяє опанувати старі, уже накопичені знання, але і сприяє придбанню нових знань у процесі навчання і праці, а також забезпечує умови для їхнього виробництва в майбутньому» Завдяки теорії людського капіталу, освіта стала розглядатися в багатьох країнах як одне з основних джерел економічного росту, як інструмент пом'якшення економічної нерівності та як засіб боротьби з безробіттям [1, с. 9].

Незважаючи на активне впровадження основних положень кредитно-модульної системи рівень знань студентів в Україні став значно нижчий, проте вчитись стало складніше. Слід зауважити, що система освіти передбачає досягнення рівня, коли людина буде мати можливість уточнювати, поповнювати свої знання, отримувати нову інформацію, а також виробляти різні вміння та навички які, відповідають сучасним викликам та стандартам суспільного життя. Разом із цим система вступає на конкурентний майданчик, який вимагає постійного оновлення вибору інноваційних методик навчання, технологічної бази, а також глобальної конкуренції. По-перше, система освіти дає людині знання, вміння та навички, які необхідні для особистої

безпеки. У процесі навчання людина навчається та привчається до виконання до виконання своїх обов'язків діяти відповідально та грамотно.

Навчання дозволяє реалізувати популярну на сьогодні тезу «Навчатись того, що необхідно, у будь-який час, у будь-якому місці» [2, с. 22].

Таким чином, охарактеризувавши особливості вищої освіти в Україні можна відзначити, що навчання завжди було і залишиться найважливішим центром соціальної мобільності, освітній статус молоді є не тільки значущим критерієм, а й одним із способів протистояння ризикам й небезпекам суспільства, отже, освіта зможе забезпечити розвиток молодого покоління.

Список використаних джерел

1. Лопушняк Г.С., Рибчанська Х.В. Вища освіта України: державне регулювання та перспективи розвитку: монографія. Львів: Ліга Прес», 2018. С.9. <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/34060?show=full>
2. Розвиток вищої освіти в контексті європейських інтеграційних процесів : монографія / Алла Марчук; за ред. С. О. Сисоевої. Львів : Українська академія друкарства, 2012. с. 22.
3. Вища освіта в Україні: навч. посіб. / за ред. В.Г. Кременя, С.М. Ніколаєнка. К.: Знання, 2005. с. 81 <https://sociology.knu.ua/uk/library/vishcha-osvita-v-ukrayini-navchposibvvgkremen-smnikolaienko-mfstepko-ta-za-red-vgkremenya>
4. С. М. Ніколаєнкою Освіта в інноваційному поступі суспільства. К. : Знання, 2006. 207 с. 23 <https://lib.iitta.gov.ua/9688/2/Вища%20освіта.%20Вип.%202.pdf>

Єлизавета ДЕМЧЕНКО

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

В 2020 році весь світ сколихнула пандемія вірусу SARS-CoV-2. До такого розвитку подій ніхто не встиг підготуватися, в тому числі й освіта. З початку поширення вірусу для протидії поширенню COVID-19 практично в усьому світі заклади освіти були тимчасово закриті на невизначений час.

В Україні, як і в зарубіжних країнах навчальний рік 2019-2020 був закінчений в дистанційному режимі. Цей вірус став новим та складним викликом для вітчизняної освіти, оскільки до цього часу таке навчання не практикували. Найважче було знайти альтернативу для ДПА та ЗНО.

Зрештою, освітні експерти прийшли до висновку відмінити ДПА для 4-х та 9-х класів, а ЗНО залишити, але бути більш лояльними до абітурієнтів. Пандемія вплинула на життя мільйонів людей, змінилися звичні режими життя учнів та студентів, їх родин, викладачів, з'явилися далекосяжні економічні та суспільні наслідки, виникло безліч соціально-економічних питань, серед яких: рівність доступу до навчання через різний рівень забезпеченості родин засобами для дистанційного навчання та різний доступ до якісного Інтернету ; забезпеченість школярів повноцінним харчуванням, через те що певна категорія дітей харчувалася безкоштовно у школах; надання освітніх послуг дітям з особливими освітніми потребами (діти з певними нозологіями не мають можливості отримувати освітні послуги дистанційно); додаткові потреби домашнього догляду за дітьми (передусім стосується сфери дошкільної та початкової освіти); інші соціально-економічні проблеми, зумовлені пандемією. [1]

Мета – схарактеризувати особливості функціонування системи педагогічної освіти в Україні в умовах пандемії.